HUGO DE SANCTO VICTORE
12. Jh.
Seite 85r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26236
Copyright: Admont, Benediktinerstift

de quib' hactenus tractatu ē prsequenda.
Quoq; unū si secdm mutationē tēpoq;
ab initio fides cōtentū mutata sit. sue
una eadēfidi forma ⁊ in his qui abini
cio fuerūt. ⁊ q̄usq; in finē cōtentes fuerūt
s̄ scis ostat. alīm ū q̄d sit q̄ ab initio ni
ch mutū umquā recta fides hre potuit.
.i. q̄d sit illd cui nichil umqm demi potuit
ut fides recta cōstaret. ⁊ si adici aliquid potuit
ut ēsset. Hec duo ratione coherent. ⁊
ob hoc in diuise pctari exposcūt. Hec le
ui cōsidatione in huiūmodi opus ēē putam.
ū tam multe s̄ estimationes hominū
⁊ tā diuisa fide de recta fide disputatur.
Nec paruū hoc ēē pictim putandū ē. Quo
m enī de his que cōtenda s̄ fide bn senti
re possumus. si de ipsa fide male senti
mus. ⁊ ptea obstanda s̄ diligenter singla
que dnr. ut ea dicam ⁊ sentiam. in qbus
dū recta fide astruere nitūr. sane fidi
obuiare nō cuncamur: Et hoīes q̄ q̄si pi
etate q̄dā impiū indm efficiuntur: ⁊ dū
ultra id quod in uitate ē sentiunt. in ipsa
uitate offendūt. Hec aū ignorantia mul
tos parit errores. tā de bonitate quā de
uitate. Dicūt alii bonitati dnine nō ēē con
uenienti ut in opa sua crudelis ēē dicatur.
⁊ ut aliq̄d ex his que fecerit pire pmittat.
q̄ nichil ad hoc fecerit ut peat. Ita dū se ho
norare putant bonitatē. offendūt uerita
tem

Qui enī pi fuerit ut nō existentia carret. iusti
ē ut errantia ⁊ delinquentia iudicet.
Alii dicūt ad iusticiā hominis pinē. ut
in hac uita sine pugna uiuat. cū poti
iustus ēē nō possit. si nō pugnat. Neq; enī
ad iusticiā hui' uite pinet nō tēptari.
si; ātēptatione nō superari. Nec ut qui bon'
ē nūqm cadat. si; cū ceciderit, ut resurgat.
Similiter s̄ qui dicūt fidelē nō ēē q̄ ul' aliū cre
dit q̄dā. q̄ pinfirmitatē ⁊ phendē nō ua
let q̄ ltū in ipsa uitate ē. ⁊ l' nō omiā cōdit.
q̄a pignorantiā capē nō potest quantū est.
Et ꝓ beatificanda putant hu fidē uerā i
multitudine cōgnitionis. poti q̄m mag
nitudine deuotionis. cū pietas diuina
nō attendat q̄ntā cognitionē cōdat. s̄; ma
gis q̄ntā deuotionē id q̄ cōditū diligat.
Hoc iccco cōmemoram. q̄a agnouimus
q̄sdā ēē mui' discretos. q̄ humanē possibi
litatis mēsurā nesciunt. q̄a suā possibili
tatē non attendunt. Et si attendūt ma
iori stultitia estimant hoc ōs ēē debē. q̄
se p̄ceteris uident amplī aliq̄d accepisse.
Affirmant fidelē nulla ratione ēē dicendū
q̄ non magna q̄dē ⁊ multa. ⁊ sublimia
fidei sacmenta agnouit. ⁊ de maiestate
cātoris. ⁊ de humilitate saluatoris. q̄rūdā
disputationū ꝓfunditatē ⁊ rerū gestarū
seriē memoria cōpēdit. Ipsā q̄q; diui
nitatis naturā rudib' animis ⁊ uix ad ea